

Eva Brunne
Biskop

Visitationsstämma i Sollentuna kontrakt söndagen den 14 oktober 2018

Vänner!

Välkomna till visitationsstämma! Tack för tre intensiva och inspirerande dagar i Järfälla, Sollentuna, Ed, Hammarby och Fresta. Nu har vi fått fira en festgudstjänst med bön och lovsång, med Guds ord och förkunnelse, med dans, Vi har delat bröd och vin som ett tecken på att vi hör ihop. Ni är en stor gemenskap i kontraktet. Och samtidigt med så olika förutsättningar och resurser. Här bor 195 000 människor. 95 000 tillhör Svenska kyrkan. Och många, många fler kommer att bo här inom överskådlig tid. Det byggs så det knakar. Ni hör ihop i kontraktet. Vi hör ihop i Stockholms stift. Här bor nästan två miljoner människor och en miljon tillhör Svenska kyrkan. Vi hör ihop i Svenska kyrkan. I Sverige bor 10 miljoner människor och 6,1 miljoner tillhör vår kyrka. Vi hör ihop i den lutherska kyrkofamiljen. 140 medlemskyrkor i 79 länder representerar 70 miljoner människor. Och så hör vi ihop med den världsvida kyrkan. I Kyrkornas världsråd finns 348 medlemskyrkor i över 100 länder som representerar 500 miljoner människor. Det är värt att höja blicken ibland och tänka – wow, vi har faktiskt vänner över hela världen. De är viktiga för oss och vi är viktiga för dem.

Och så är vi kyrka i vår egen mylla. Det finns ingen annan stans att vara kyrka, än just där vi är. Med de förutsättningar som vi har och de människor som lever och vistas i våra församlingar. Den större gemenskapen är vår inspiration och styrkan i att vara kyrka i världen är ett perspektiv som svindlar.

Biskopsvisitationer duggar inte tätt. Sollentuna församling visiterades 2009, Hammarby 2006, Järfälla kyrkliga samfällighet, förutom Jakobsberg 2007, Fresta församling 2002, och Eds församling 1991. En biskopsvisitation är en möjlighet till ömsesidigt lärande och inspiration mellan församlingar och stift. En del formalia finns och det har skett genom förvaltningstillsyn i alla församlingarna. På några områden finns det utvecklingsmöjligheter, men i huvudsak sköter ni era åtaganden väldigt bra. Det handlar om allt från kyrkobokföring, via vårdandet av de kyrkliga inventarierna till styrdokument av olika slag. Beskrivning av detta finns i särskilt protokoll.

Varje visitation innehåller en planeringsfas i samtal med församlingarna. Vad är ni stolta över? Vad skaver? Vad behöver ni råd, stöd och hjälp med? Sedan kommer själva visitationsdagarna med många samtal och lika många möten kring det som ni i församlingarna vill visa oss, inspirera oss med, rådgöra med oss om.

Detta ”oss” är visitatonsteamet. Medarbetare på stiftskansliet. Dem vill jag nu presentera:

Niclas Blåder, stiftsprost
Maria Bergstrand, biskopens adjunkt
Kajsa Lundell, biskopens sekreterare
Pär Sandberg, pressekreterare
Maria Bjerle, stiftsadjunkt
Katinka Levin, stiftshandläggare

Vi började i onsdags på Görvälns griftegård. Säkert och tryggt transporterade dit med Järfälla församlings kyrkbuss. Vi fick kunskap om maskinparken, om miljöarbetet, om de välutbildade medarbetarna och inte minst om www.begravningijarfalla.se. En informativ sajt om allt från plantering till planering av begravning och val av gravplats. Sajten ger information på sex olika språk, möjlighet att lyssna på information och möjlighet att se bilder och film från griftegården. Miljömedvetenhet kring såväl arbetsredskap som arbetsmiljö finns tydligt i fokus.

Vi fortsatte till Silverdals krematorium i Sollentuna och fick en visning av kapellet och krematoriet som byggdes 1969. Kistbegravningar ökar liksom begravning med urna. Miljöarbetet står också här högt på agendan. Utsläpp från krematoriet kontrolleras regelbundet i ett datoriserat system. Sollentuna församling tjänar många församlingar i stiftet med kremationer. Kapaciteten är 3000 kistor per år. Det finns tankar kring eldrift för mindre miljöpåverkan. Ska man satsa? Här efterlyses en samordning av kremationer i Stockholm. Då blir det också möjligt att bygga nytt och bygga större.

Vi begåvades med lokalproducerad honung vid både Görväln och Silverdal. Producerad av ca 40 000 medarbetare (bina alltså), som bi-drar med sitt hårda arbete. Bibliskt är det också: Vänliga ord är som honung, smakar sött och gör kroppen frisk (Ordspråksboken 16:24).

Eftermiddagen tillbringade vi i Vilunda kyrka i Hammarby församling. Lunchmusiken som bjuds en gång i veckan året runt var välbesökt. Imponerande att hålla igång detta under hela året. Alla åker ju inte bort på sommaren. Musiken följdes av soppa och samtal med församlingsbor som är stolta över sin kyrka och sin gemenskap.

I Fresta kyrka fick vi del av spelet om den heliga Birgittas liv, gärning och uppenbarelser. Fresta församling har sin meditationsplats i Birgittalunden och sin Birgittaled för pilgrimsvandring. Tillsammans med Upplands Väsby kommun delas Birgittapriset ut nästan varje år. Det går till någon med mod och resning i den heliga Birgittas anda. Och allt detta sedan forskare kom fram till att Birgitta förmodligen föddes på Skällnora gård i Fresta och inte i Finsta, som ju ligger i ett annat stift... eller hur!

Torsdagen inleddes med samtal om konfirmand- och ungdomsarbete i Eds församlingsgård. Medverkade gjorde pedagoger, ledare, präster och diakoner från kontraktets fem församlingar. I smågrupper samtalade vi om rekrytering, kommunikation, pedagogiska utmaningar, tweenies, skolarbetet och om tro och bön för dem som aldrig lärt sig, aldrig hört talas om Jesus. Det blev en lärorik och inspirerande

förmiddag som än en gång visar på så olika förutsättningar. I några församlingar är skolkontaktarna självklara. I andra finns de inte alls för att rektor eller lärare säger nej. I några församlingar finns många konfirmander. I andra några få. Det var spännande att höra om samarbete över gränser. Järfälla och Domkyrkoförsamlingen, Sollentuna och Fresta, Järfälla och Tammerfors i Finland. Det finns ett sug efter samverkan och mycket kommer att hända när pedagoger från de olika församlingarna för första gången har mött varandra och kommer att fortsätta att mötas. Det är jag övertygad om.

Efter en god lunch fortsatte vi till häktet i Sollentuna med 240 platser för brottsmisstänkta. Viktigt att komma ihåg att ingen är skyldig förrän han eller hon är dömd. En del släpps från häktet efter utredning. Då är församlingarnas möjlighet till stöd viktigt. Här finns erfarenheter från Västermalms församling med Kronobergshäktet som kan ge utblickar. Barn från 15 år kan sitta i häkte och det var en smärtsam kunskap. Verksamheten är ekumenisk och interreligiös. Musiken har en särskild och viktig plats för de intagna genom en musiker från Sollentuna församling minst en dag i veckan.

Ett samtal följde med kyrkoherdarna kring rekrytering. Framförallt präster och diakoner är lättrorliga i Stockholms stift. Det blir ibland problematiskt när församlingar med större ekonomi kan erbjuda betydligt högre löner. Här behöver vi samtala om att tjänst är mer än lön och att lojalitet, trohet och långsiktighet också är en del av vinningstjänsten. Diakoner har varit bristvara. Genom stiftets satsning på utbildning tillsammans med Ersta Sköndal Bräcke Högskola, blir det fler vigda diakoner inom kort.

Torsdagskvällen avslutades med en god middag och samtal mellan kyrkorådsordföranden, kyrkoherdar och visitationsteam.

På fredagen samlades vi i Maria kyrka i Jakobsberg. Skyltarna vid pendeltågsstationen pekar mot City Centre. I Hammarby talar man om cityförsamlingen i Väsby. Jag gillar de benämningarna. För det är ju här som människor som bor och verkar har sitt centrum. Inte i något anonymt city vid Sergels torg i Stockholm.

Representanter för Järfälla och Sollentuna kommuners integrations- och migrationsarbete gav oss värdefull kunskap och information. Imponerande arbete för och med nyanlända. Integrationsambassadörer, Mammor på Malmvägen, samarbete med trossamfundet, sammanhållning av kommunernas resurser, språkcaféer, arbetslinje, kompis Sverige mm. Vem gör vad och vem ska ta ansvar för vad? Vi var helt överens om vår viktiga samverkan för att göra livet så bra som möjligt för människor som kommer till oss. Det handlar om integration på riktigt. Segregation är det farligaste virus som vi har. Jag blir väldigt berörd av det gemensamma arbete som sker för trygghet, för välkomnande och för generositet. Samtidigt måste vi kunna stå ut med kaos. Fler mötesplatser behövs och där kan vi som kyrka bidra.

Efter mässa och lunch mötte vi representanter för Järfälla interreligiösa råd och Järfälla ekumeniska råd. Vänskap bygger tillit och i den står vi starkare tillsammans. Kriser och attentat har tydligt visat detta. Det är viktigt att få politikerna att förstå den viktiga roll som religion har och ge en bredare bild än vad media förmedlar. Här handlar det om inkludering och inte enbart om integration. Ett interreligiöst råd planeras i Sollentuna.

Det ekumeniska rådet har funnits i Järfälla i 50 år. Rådet möts varje månad och bygger vidare på den gemenskap som stärktes genom en vecka på det ekumeniska klostret Bose i norra Italien. Det är värt att satsa för enheten. Det är viktigt att tala väl om varandra och be för varandra.

Så åkte vi var och en till sitt på fredag eftermiddag. Fyllda av inspiration, god mat, kaffe och bullar.

Det finns inget som är så bra att det inte kan bli bättre. Därför några reflektioner om sådant som ni behöver arbeta med.

Samverkan. Ni är små och stora. Ni har olika styrkor som inte självklart hänger ihop med att ni är små och stora. Skolarbetet i den minsta församlingen Ed har stor framgång. Svårare är det i de stora församlingarna. När vi möttes med pedagoger och medarbetare i konfirmand- och skolarbete syntes en glädje över att få inspirera varandra. Några hade aldrig mötts trots att det är nära över församlingsgränserna. Sätt igång med nätverkande. Sätt ingång med ömsesidig inspiration. Hur gör ni? - Så här gör vi. I ett annat kontrakt en bit norrut hade församlingarna en gemensam punkt som hette ”glo och sno”. Visa upp er för varandra. Låt er inte påverkas av tappade sugår. Bygg på goda relationer. Församlingsgränser är människogjorda och det finns mycket som kan ske om vi korsar de gränserna. Och så till er förtroendevalda. Vi vill ha många konfirmander, eller hur? Samtidigt tar vi betalt för en del lägerverksamhet. Varför gör vi det när vi inte tar betalt för att sjunga i kör, eller för att vara med i en bibelgrupp?

Begravningsverksamheten. Det är inte ofta som begravningsverksamheten får ett sådant fokus som vid denna visitation. Jag är glad över det. Inte minst för att det gjorde ett lärande för mig och mina medarbetare som vi behöver. God skötsel är jag imponerad av. Samtidigt finns röster om den samverkan som måste ske. Den så kallade kremationsutredningen behöver vi titta mer på. Vi behöver verka för samordning kring kremationsverksamheten. Ett antal församlingar säger sina tjänster åt ett antal. Här behöver samordning ske för effektivitet och möjlighet till utbyggnad i Silverdal. För att kunna satsa, måste Sollentuna församling veta att det håller över tid. Det är inte fler förvaltningar och församlingar i Stockholms stift som erbjuder kremation, än att vi kan koppla ihop och samordna. Jag tar med mig detta till stiftsmedarbetare som kan frågorna bättre.

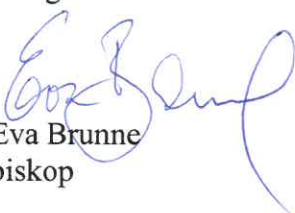
Relationer. I mycket av det vi har mött och samtalat kring står relationerna fram som en avgörande framgångsfaktor. I arbetsgemenskaper. I samverkan med skolor. I arbetet på häktet. I rekrytering. I samverkan med kommunerna. I vänskapen mellan trossamfund. Och mycket mer. När vi ser varandra, känner varandra vid namn, inser vad vi behöver göra var och en och tillsammans, då har vi en enorm styrka. Målet är inte vår egen gemenskap. Den pekar utöver detta, men det måste börja där. Målet är att göra livet så bra som möjligt för människor som bor och bygger i våra områden. När relationerna är grundade och starka, då växer resurserna och vi kan stödja varandra inåt och växa utåt. Känna att vi inte är ensamma eller små. Relationerna gäller också den möjlighet vi har bland förtroendevalda. Gå över de människogjorda gränser som församlingarna är. Lär av varandra i styrning och ledning. Lär av varandra i att församlingens liv står först och den egna nomineringsgruppen sedan. Vi är här för att berätta om Jesus och göra livet bra för

människor som vi delar liv med. Det är vårt uppdrag. Allt annat är enbart smörjmedel i maskineriet.

Det finns bara möjligheter. I stiftsorganisationen vill vi gärna fortsatt ge råd, stöd och hjälp i nära kontakt. Tänket kring att vara reflekterande praktiker tror jag är en avgörande fråga för framtiden. Viljan att förkunna Kristus så som det är möjligt på varje plats är också avgörande.

Nu säger jag och visitationsteamet ett stort och varmt tack för dagar av inspiration och möten. Vi bär mycket med oss som vi förmedlar till andra församlingar i Stockholms stift. Tack för bönens gemenskap. Jag fortsätter att be för er. Och inte minst: Tack för maten. Husmödrar, vaktmästare och medhjälpare som gjort att vi mätta och belåtna har kunnat hålla tempot i visitationen. Ett särskilt och varmt tack till er.

Så fortsätter vi alla att vara kyrka där vi är. Stolta över det vi är och det vi uträttar. Hela tiden med Guds hjälp. Hela tiden burna av Guds nåd och barmhärtighet. Anno 2018 och många år framöver. Amen.

Eva Brunne
biskop